

Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet af den ved allerhøjeste Kommissorium af 3dje Februar 1883 nedsatte Kommission. Ligesom Justitsministeriet har kunnet tiltræde selve det af Kommissionen udarbejdede Forslag, saaledes kan man ogsaa med Hensyn til dets Begrundelse henholde sig til de efterfølgende af Kommissionen udarbejdede

### Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det af de dansk-norsk-svenske Sølovs-kommissioner i Forening udarbejdede Udkast til en Sølov indeholder i § 2 den fælles Forskrift, at der i hvert Land skal føres et Register over Handelskibe, at dette Register skal indeholde, hvad der er fornødent til Bestemmelse af Skibenes Identitet og give Oplysning om deres Ejendomsforhold, samt endelig, at Udskrifter af Tilførslerne til Registeret skulle tjene vedkommende Skibe til Bevis for, i hvilket Land de ere hjemmehørende.

Sølovsudkastet har derved for de tre nordiske Landes Vedkommende godkendt de Hovedsætninger om Form og Bevis for Skibes Nationalisering, som siden den engelske Søfartslov af 1651 mere og mere ere blevene søfarende Nationers fælles Eje, og som ogsaa siden Lov 13. Marts 1867 om danske Skibes Registrering ere gældende Ret i Danmark, medens først i den nyeste Tid tilsvarende Lovudkast ere u arbejdede i Norge og Sverige. Ved disse Loves Affattelsesmaade gør imidlertid Forskellen i de faktiskste Forudsætninger for Lovgivnings Arbejdet, som Landenes Natur og Behyggelse frembyder, sig stærkt gældende i Retning af at hindre en overensstemmende Ordninges Tilvejebringelse i Rigerne.

Medens saaledes de danske og svenske Rytstrækningers Befolkningsforhold intet Steds lægge afgørende Hindringer i Vejen for at gaa til en lavere Grænse for Skibenes Registreringspligt, nøder derimod Nordlandenes spredte Behyggelse paa vidtstrakte Kyster til i Norge at rykke Grænsen adskilligt højere op, for ikke at paalægge der boende Ejere af mindre Skibe en altfor besværlig Pligt. Derfor har det danske og svenske Udkast til Sølovens § 2 kunnet fastne Lavmaalet for Registreringspligten ved Skibe paa 20 Register-Tons — hvilket Maal den svenske Lov dog vil have forstaaet som Netto-Tons, medens det nedenfor er fortolket som Brutto-Tons —; men det norske Forslag har nøjedes med at forbeholde Fastsættelse af Registreringspligtens Udstrækning ved særlig Lov; og i et under 7. April 1883 Norges Riges Storting forelagt Forslag til en sliq Lov er Grænsen sat til et Rumfang for Sejlskibe af mindst 50, for Dampskibe af mindst 2½ Brutto Register-Tons.

Ligesom paa dette, saaledes briste dernæst ogsaa paa de andre Punkter de nødvendige Forudsætninger for en fælles Ordning.

Danmark kan som Følge af sin indre Udstrækning have et Hoved-Skibs-Register for hele Riget; jfr. Lov 13. Marts 1867 § 2, hvoraf Distrikts-Registrene indeholde Gen-givelser for de i Distriktet hjemmehørende Skibes Vedkommende. Sveriges mere vidtstrakte Rystomraade medfører derimod, at man der holder paa en Flerhed af Distrikts-Registre som Hovedregistre, af hvilke det fælles Rigsregister kun udgør en samlet Genpart; og i Norge synes der i alt Fald endnu at herse en vis Tvivl om, hvilket Register-system man bør foretrække. Det norske Udkasts § 1 foreslaar vel et fælles Hovedregisters Førelse i Kristiania; men ved en Afstemning paa norske Beritas's 29de Repræsentantmøde var ifølge Beretningens Udvisende et overvejende Flertal for Indførelse af stedlige Hovedregistre.

Selv om man altsaa blev staaende ved den hidtilværende rent offentligretlige Registrering som en Form for Skibenes Nationalisering, vilde en fælles Registrerings-lovs Tilvejebringelse have mødt store Vanskeligheder. Og disse øges i højeste Maal, naar man yderligere vil tillægge Skibsregistreringen endnu en anden, civilretlig Betydning, saa at man faar et Skibsregister, der for Skibes Vedkommende gør en lig-nende Gavn som Skøde og Pantebrevs-Registret for faste Ejendomme, og i Forbindelse dermed et Rederetregister, der for Skibsfartens Omraade træder i Stedet for Handelsregisteret.

Ved Indførelsen af en sliq Reform vil uundgaelig den almindelige privatretlige Lovgivning øve sin Indflydelse, saa at Afvigelser i den ogsaa drage Forskelligheder i Registrerings-Reglerne efter sig.

Som Bevis herpaa skal Kommissionen for Skibsregistrets Vedkommende blot anføre, at den svenske Ret i Almindelighed ikke kender til Underpant i Løsøre, hvorfor Anerkendelsen af en sliq Retts Stiftelse i Skibe ved Registrering ikke er en ny Stiftelsesmaade af et ældre Rettsforhold, men en til en vis Grad ny og ejendommelig Rettsdannelse, der kun kan opstilles med fornødent Hensyn til dens Egenstaf